

soud zrušil rozhodnutí správních úřadů o odvedení shora uvedených částek státu jako nezákonná, nemůže se žalobce v té příčině odvolávat, neboť v jeho případě rozhodnutí správních úřadů zrušeno nebylo. Rovněž nelze v souzeném případě užití předpisů § 1431 obč. zák. o omylném plnění nedluhu. Žalobce znal dobře celý stav věci a zastával od začátku stanovisko, že není povinen spornou částku státu odvésti, jak to jde najevo z jeho odvolání proti výměru okresní politické správy v P. ze dne 18. října 1928. Když tedy dopustil, aby výměr ten nevyčerpáním všech řádných opravných prostředků nabyl právní moci, nemůže tvrditi, že plnil v omylu, jak to vyžaduje § 1431 obč. zák., a nezáleží na tom, zdali žalobce nevyčerpáním opravných prostředků a zaplacením požadované částky uznal, že jí státu dluží, čili nic. Zbývá tedy jediné bezdůvodné obohacení, jehož uplatnění lze ze skutkového přednesu žalobce v první stolici dovoditi. V té příčině je však jisto, že sporná částka žalobci nepříslušela, ať už ji získal na újmu Centrokooperativu, či na újmu jednotlivých zemědělců, kteří mu obilí až do mlýna dovezli, a že tedy byl žalobce o tuto částku bezdůvodně obohacen. Žalobce se nemůže na státu domáhati vrácení oné částky pro bezdůvodné obohacení za tím účelem, aby on sám byl touto částkou bezdůvodně obohacen, a je v té příčině bez významu, že náklady Centrokooperativu po případě oněch zemědělců jsou proti žalobci již promlčeny. Tvrzení, že zásobovací komisionáři i stát souhlasili s tím, aby rolníci místo do skladišť Centrokooperativu vozili obilí přímo do mlýnů, je novota v dovolacím řízení nepřipustná. Pro použití § 7 obč. zák. na souzený případ, jak žalobce žádá, není tu místa, ježto spornou věc lze posouditi a rozřešiti již podle daných ustanovení občanského zákona.

Čís. 16096.

Bylo-li objednáno zboží v cizině s tím, že musí býti dodáno do tuzemska ihned na určité dovozní povolení, a byla-li cizozemská firma upozorněna, že řečené povolení platí pouze do určité doby (šest týdnů) po jeho vystavení, jde o obchod fixní.

Nárok na náhradu škody vzniklé tím, že cizozemský dodavatel nedodal ve lhůtě, po kterou platilo dovozní povolení.

(Rozh. ze dne 12. května 1937, Rv II 728/35.)

Žalobce objednal objednávkou ze dne 29. září 1932 mimo jiné zboží 1000 kusů hlíz begonii a 200 kusů gloksinií. Toto zboží mu nebylo zasláno společně s ostatním objednaným zbožím a žalobce, aby využil dovozního povolení, objednal objednávkou ze dne 22. listopadu 1932 u žalované firmy dalších 1000 kusů gloksinií a 1000 kusů begonii s tím, že má býti ihned dodáno přiloženým dovozním povolením, č. 229.332 ze dne 26. října 1932. Žalovaná tuto objednávku přijala stejně jako příkaz, aby zásilku do zbývající váhy podle dovozního povolení, z něhož bylo ještě volných 112.5 kg, doplnila gloksiniemi. Žalované firmě byl s objednacím listem ze dne 22. listopadu 1932 zaslán jejím zástupcem

S. dopis ze dne 23. listopadu 1932, v němž byla upozorněna, že dovozní povolení, které ostatně měla žalovaná před expedicí první zásilky u sebe, platí jen šest týdnů od vystavení, t. j. počínaje dnem 26. října 1932. Žalovaná firma však nedodala žalobci ony objednané gloksinie a begonie. Jak žalobce, tak žalovaná žádali o prodloužení řečeného dovozního povolení, ale žádosti ty byly zamítnuty. Žalobce tvrdil, že tím, že mu žalovaná firma nedodala koupené gloksinie a begonie, utrpěl škodu jednak ve výši 630 Kč, neboť cibule a hlízy musil si opatřit náhradní koupí teprve v druhé polovici února a musil zboží to o uve- denou částku draže zaplatiti, než je koupil u žalobkyně, jednak ve výši 10.000 Kč na ušlém výdělku, neboť náhradní zboží obdržel pozdě, takže rostliny z nich mohl prodati s rozdílem u gloksinií 8 Kč, u begonií s roz- dílem 3 Kč u jednoho kusu, než jaké ceny by byl dosáhl, kdyby mu cibule a hlízy byly dodány v umluvené době začátkem prosince 1932. Rozdíl cen u 1500 gloksinií činí 12.000 Kč, u 1000 begonií 3.000 Kč, tedy celkem 15.000 Kč, z něhož odpočítává částku 5.000 Kč na režii. Žalobce omezil při roku dne 15. prosince žalobní žádost o kompen- sando namítanou vzájemnou pohledávku 1.221 Kč 50 h s přísl. jako nezaplacenou kupní cenu za zboží zaslané mu žalovanou firmou na první objednávku. Domáhá se proto zaplacení částky 9.408 Kč 50 h s přísl. Nižší soudy uznaly podle žaloby.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody :

Odvolací soud správně z povahy sporného obchodu a ze zjištěných skutečností dovodil, že tu šlo o fixní obchod ve smyslu čl. 357 obch. zák. Uplatnil-li žalobce proti žalované firmě právo na náhradu škody pro nesplnění ve smyslu čl. 355 obch. zák., odpadla pro něho povinnost dáti žalované přiměřenou dodatečnou lhůtu k plnění. Podle zjištění od- volacího soudu byla žalovaná výslovně upozorněna na to, že dovozní povolení má platnost pouze šest týdnů, počínajíc dnem 26. října 1932, a že proto musí býti ihned odesláno; to zajisté musilo žalované posta- čiti, aby mohla zaujmouti stanovisko k učiněné objednávce, zda ji má přijmouti, či odmítnouti se zřetelem na stav, v jakém u ní zboží bylo. Není proto rozhodující skutečnost, že nebyla zároveň upozorněna na praxi Národní banky československé v příčině dovozních povolení, zda je rigorosní v té příčině, či zda lze počítati s možností prolongace do- vozních povolení, a také nezáleží na tom, jak si v tom směru počínají v jiných státech, v nichž žalovaná provozuje obchody. Jestliže žalovaná přijala objednávku za zjištěných podmínek, bylo její smluvní povinností dodržeti sjednané podmínky, zejména podmínku včasného dodání zboží. Poněvadž však v té příčině smlouvu porušila, je žalobci za to opovědna, a ježto výše škody není již dovoláním napadena, byla právem odsou- zena k zaplacení zjištěné škody.

Čís. 16097.

Pojištění smluvní (zák. č. 145/1934 Sb. z. a n.).

Jde o nepravý údaj o podstatné okolnosti ve smyslu § 47 zák. č. 145/1934 Sb. z. a n., pohnul-li pojišťovací jednatel někoho k sjednání